

XXII.

Erklæring

over

det fra Landstinget tilbagesendte

Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1882 til 31te Marts 1883.

(Afgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 13de April 1882).

Udvalget har med Hensyn til det fra Landstinget tilbagesendte Finantslovsforslag delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Berg, Bojsen, Buss, Bønløkke, Clausen, Solstein, Ørup, Th. Nielsen, M. Pedersen og Tauber) skal bemærke Følgende:

Med Behandlingen i det andet Thing ere dels de tre Forslag gjenoptagne, der have deres Oprindelse fra Ministeriets Forlangende i den ordentlige Samling 1880—81, og som have været Grunden til, at det efter den Tid ikke er lykkedes Regjeringen at gennemføre nogen regelmæssig Finantslov — nemlig Forslagene om Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd med en Lønning af indtil 4,400 Kr., om Dækning af Universitetets Understud og om Paabegyndelsen af et nyt Pandferkskib af Helgolandsklassen — dels en Række Bevillinger til ekstraordinære militære Foranstaltninger, som Folkethinget har tiltraadt paa Finantslovsforslaget for 1881—82, men hvis Overførelse paa Finantsloven for 1882—83 det har troet at burde modsætte sig, og endelig et gjentagne Gange forkastet Forlangende om Forhøjelse af det Beløb af de saakaldte „Stiftsmidler“, som Ministeren i Henshold til Bemyndigelse paa Finantsloven har Ret til at raade over.

Med Hensyn til førstnævnte tre Forslag kan Flertallet ikke erkjende, at der efter Lovforslagets 3die Behandling i Folkethinget er fremkommet Noget, som kunde bringe os til at forandre vor Dverbevisning om, at den Afgjørelse, Thinget hidtil har fastholdt, er stemmende med Ret og Billighed. Hvad navnlig Forslaget om Dyrtidstillæget angaar, finde vi os særlig foranledigede til at fremhæve, at der i den Omstændighed, at man tidligere, i Henshold til en i 1875 i Fællesudvalg truffen Overenskomst, har bevilget et Dyrtidstillæg indtil en Maximalgrænse af 4,400 Kr., ikke kan ulebendes nogensomhelst Forpligtelse til nu at gaa ud over det saavel ifjor som iaar af dette Thing fremsatte Tilbud. Folkethinget har nemlig, selv efterat Priserne paa Livsforbrødenhederne bevislig vare gaaede betydelig ned, vedblivende fastholdt det nævnte Overenskomstforslag, indtil Ministeriet selv erkjendte, at Forudsætningen herfor — Dyrtiden — var forbi, og med begge Thing i Samlingen 1878—79 enedes om et „afsluttende Dyrtidstillæg“. Det var i Henshold til denne Erkjendelse, at Regjeringen ikke stillede noget Forslag om Dyrtidstillæg, da